

Там, де небо синьозоре
І земля в густій траві,
Де потічки, ріки, гори,
Щебетливі солов'ї;
Де росичку п'є калина
І шумить прадавній ліс,
Є країна Ураїна,
Край, де я щасливо ріс.

Мій народ, моя родина —
Дружна збратана сім'я.
Кожен — приязна бджолина.
В кожного — своє ім'я.

Сонцесяйне рідне місто
Будували ми гуртом.
Часу не було присісти.
Зводили й аеродром.
Всі будинки — дерев'яні,
Із рівненьких дощочок.
Біля них — квітки багряні,
Запашні, немов медок!
А на вежі оглядовій
Майорів під небом стяг
Синьо-жовтий, світанковий —
Свідок безлічі звитяг.

